

ved hjælp af meningsmålinger, men når så hr. Frank Jensen i forlængelse af det spørger, hvem det er, der splitter, om det er 11 eller de 4, så kommer jeg til at tænke på en gammel dansk minister fra 1800-tallet, der hed André. Han opfandt forholdstalsmetoden, og han skabte ordet talmajestæten – det er et godt udtryk – som udtryk for en perversion af demokratiet, der siger, at flertallet har altid ret.

Hvem er det, der splitter – de 11 eller de 4? Det er altså et simpelt subtraktionsstykke, man trækker 4 fra 11, så ved man, hvem der har ret.

Jeg vil sige til hr. Frank Jensen, at vi føler os godt tilpas sammen med de angelsaksiske folk, som vi skylder så utrolig meget, og meget mere, end vi skylder Frankrig og Tyskland, for at sige det mildt. Og jeg vil i den forbindelse sige: FN-forankringen af denne invasion går jo på resolutionerne og ikke på, hvad medlemslandene i Sikkerhedsrådet bagefter hver for sig mener. Det er resolutionerne, der er det afgørende, indtil en alternativt resolution er besluttet, og derfor er invasionen forankret i FN.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Hr. Frank Jensen taler hele tiden om det FN-spor, der er blevet lagt, og hvorfor vi ikke fortsætter ud ad det.

Sporet er slut. Der er blevet givet tid, der er blevet givet mere tid, og der er blevet givet endnu mere tid.

Virkeligheden er jo den, at Saddam Hussein så sent som i går affyrede missiler, som han ikke må besidde. Det er Husseins svar til Vesten, det er Husseins svar til os, og det er Husseins svar til våbeninspektørerne.

Tror den socialdemokratiske ordfører virkelig på, at mere tid er et seriøst bud på afvæbning af en diktator som Hussein? Tag dog det medansvar, som er nødvendigt i tilfælde som det her.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes egentlig, da hr. Jens Hald Madsen gik herop, at der var nogle ting, som blev forsøgt sat lidt sådan ned på jorden i denne her, naturligt nok, lidt højspændte debat, det kan den jo let gå hen at blive, og jeg vil da godt gentage spørgsmålet, hvorpå der ikke kom noget svar.

Hvad er det, der skulle bevirke, at det hele om en måned skulle se meget, meget anderledes ud, helt anderledes? Så kan man gå med til det hele. Så er det i og for sig ligegyldigt, om resten

af verden og hele FN og hele Europa osv. er imod denne her beslutning, men om en måned så kan det godt hænge sammen.

Så lad os også lige få ned på jorden, hvad det egentlig er, det drejer sig om. Det er en fin, symbolsk opbakning til vores allierede, men det er jo et relativt beskedent bidrag. Altså det drejer sig om en ubåd, en korvet, et lægehold og noget stabs- og forbindelsespersonel. Det er jo ikke alle tre værn, der skal af sted, sådan som man en gang imellem får indtryk af.

Kl. 13.20

Jeg synes, at denne her debat måske godt kunne komme en lille bitte smule ned på jorden, for hvad er det egentlig, det drejer sig om? Det, det drejer sig om, er, at Danmark giver opbakning til de lande, der igennem historien har hjulpet os og den frie verden, og det synes jeg faktisk er et meget, meget forment mål, men hvor Socialdemokratiet nu står af.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Hr. Langballe bringer os jo langt tilbage i historien til forholdstalsmetodens opfindelse. Man kunne have sagt, at vi også kunne gå tilbage til Montesquieu og demokratiet og alt det.

For mig at se er de betragtninger, som hr. Langballe gjorde, ikke et argument for, at Danmark skulle melde sig ud af verdenssamfundet. Når hr. Langballe mener, at det er de 4, der splitter i forhold til de 11, så mener hr. Langballe jo sådan ud fra en demokratilæresætning, at så skulle flertallet hver gang indpasse sig efter mindretallet. Det kan jo ikke være rigtigt ud fra en demokratibetragtning.

Jeg vil bare spørge hr. Langballe, når hr. Langballe siger, at Dansk Folkeparti føler sig bedst tilpas sammen med de angelsaksiske lande, og det står selvfølgelig frit for at komme med sådan en udtalelse: Hvad så med de nordiske lande? Hvad med Norge? Hvad med Sverige? Føler Dansk Folkeparti overhovedet ikke noget fællesskab med de nordiske lande? Og det kan da ikke passe – der er en lang række af de europæiske lande, som heller ikke er med – at det ikke er lande, som Dansk Folkeparti tillægger betydning i forhold til at være allieret.

Så til fru Inger Støjberg, tror jeg, som er inde på det med, at FN-sporet er slut. Det tror jeg nu ikke udenrigsministeren er enig i. Men jeg skal ikke blande mig i en intern diskussion mellem regeringspartierne om, hvorvidt FN-sporet er slut eller ej, for jeg tror sådan set, at udenrigsmi-